

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 28 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Cluj – Rumunia) – Happy Education SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj

(Sprawa C-612/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 132 ust. 1 lit. i) – Zwolnienia dotyczące określonych czynności wykonywanych w interesie publicznym – Zwolnienia związane z kształceniem dzieci lub młodzieży, z kształceniem powszechnym lub wyższym – Świadczenie usług edukacyjnych uzupełniających program nauczania szkolnego – Podmiot prawa prywatnego świadczący te usługi w celach komercyjnych]

(2022/C 237/13)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Cluj

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Happy Education SRL

Strona przeciwna: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Cluj-Napoca, Administrația Județeană a Finanțelor Publice Cluj

Sentencja

Artykuł 132 ust. 1 lit. i) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „instytucji, której cele uznane są za podobne” do celów podmiotu edukacyjnego prawa publicznego, w rozumieniu tego przepisu, nie obejmuje podmiotu prywatnego, który prowadzi leżącą w interesie publicznym działalność w zakresie kształcenia polegającą w szczególności na organizacji zajęć uzupełniających program nauczania szkolnego, takich jak wsparcie w odrabianiu zadań, programy edukacyjne czy kursy języków obcych, i który uzyskał zezwolenie krajowego biura rejestru handlowego w postaci przypisania kodu CAEN 8559 – „Inne formy kształcenia” w rozumieniu klasyfikacji krajowej działalności gospodarczej, jeżeli przedsiębiorstwo to nie spełnia w każdym wypadku przewidzianych w prawie krajowym warunków, od których uzależniona jest możliwość uzyskania owego uznania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 53 z 15.2.2021.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 28 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen – Szwecja) – Skatteverket/DSAB Destination Stockholm AB

(Sprawa C-637/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2006/112/WE – Wspólny system podatku od wartości dodanej – Artykuł 30a pkt 1 – Pojęcie „bonu” – Artykuł 30a pkt 3 – Pojęcie „bonu różnego przeznaczenia” – Sprzedaż karty oferującej uprawnionemu z tego tytułu prawo do korzystania z szeregu usług turystycznych przez ograniczony czas]

(2022/C 237/14)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Skatteverket

Druga strona postępowania: DSAB Destination Stockholm AB

Sentencja

Artykuł 30a dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady (UE) 2016/1065 z dnia 27 czerwca 2016 r., należy interpretować w ten sposób, że instrument, który przyznaje uprawnionemu z tego tytułu prawo do korzystania z różnych usług w danym miejscu, przez ograniczony czas i do określonej wartości, może stanowić „bon” w rozumieniu art. 30a pkt 1 tej dyrektywy, nawet jeśli ze względu na ograniczony termin ważności tego instrumentu przeciętny konsument nie jest w stanie skorzystać ze wszystkich oferowanych usług. Wspomniany instrument stanowi „bon różnego przeznaczenia” w rozumieniu art. 30a pkt 3 rzeczowej dyrektywy, ponieważ podatek od wartości dodanej należny z tytułu tych usług nie jest znany w chwili emisji bonu.

(¹) Dz.U. C 53 z 15.2.2021.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 28 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana – Włochy) – Caruter s.r.l./S.R.R. Messina Provincia S.c.P.A. i in.

(Sprawa C-642/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 2014/24/UE – Udzielanie zamówień publicznych – Artykuł 63 – Poleganie przez grupę wykonawców na zdolności innych podmiotów – Możliwość wymagania przez instytucję zamawiającą, aby określone kluczowe zadania były wykonywane przez uczestnika tej grupy – Przepisy krajowe przewidujące, że przedsiębiorstwo będące pełnomocnikiem grupy wykonawców musi spełniać kryteria i wykonywać świadczenia w przeważającym zakresie]

(2022/C 237/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Giustizia amministrativa per la Regione siciliana

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek odwoławczy: Caruter s.r.l.

Druga strona postępowania: S.R.R. Messina Provincia SCpA, Comune di Basicò, Comune di Falcone, Comune di Fondachelli Fantina, Comune di Gioiosa Marea, Comune di Librizzi, Comune di Mazzarrà Sant'Andrea, Comune di Montagnareale, Comune di Oliveri, Comune di Piraino, Comune di San Piero Patti, Comune di Sant'Angelo di Brolo, Regione Siciliana – Urega – Ufficio regionale espletamento gare d'appalti lavori pubblici Messina, Regione Siciliana – Assessorato regionale delle infrastrutture e della mobilità

przy udziale: Ditta individuale Pippo Pizzo, Onofaro Antonino Srl, Gial Plast Srl, Colombo Biagio Srl

Sentencja

Artykuł 63 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, zgodnie z którymi przedsiębiorstwo będące pełnomocnikiem grupy wykonawców uczestniczącej w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego musi spełniać kryteria przewidziane w ogłoszeniu o zamówieniu i wykonywać świadczenia objęte tym zamówieniem w przeważającym zakresie.

(¹) Dz.U. C 79 z 8.3.2021.